

på dette felt. Jeg synes dybest set ikke, der er noget at komme efter.

Kl: 12.40

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil godt indlede med at takke de af Folketingets partier, som har udtrykt støtte til den måde, hvorpå regeringen har valgt at tackle den kæmpestore udfordring, som terrorisme er.

Jeg vil også godt starte med at sige, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om, at vi i Danmark er fuldstændig solidariske med resten af verdens demokratier i bekæmpelsen af terrorisme, og at vi tager sagen endog særdeles alvorligt.

Jeg må så også sige til Dansk Folkeparti, at det jo bl.a. er derfor, at når Danmark i FN, i EU og i andet regi er med til at diskutere, hvorledes man bedst bekæmper terrorismen, gør vi vores arbejde med megen umage og inddrager Folketinget i det, og hvis der bliver truffet beslutninger, sikrer vi os efterfølgende, at de bliver ført ud i livet og gennemført f.eks. i lovgivningspraksis.

Det synes jeg er lidt værd at fremhæve her i dag, og jeg må sige til hr. Jesper Langballe, at det er fuldstændig korrekt, som jeg tror fru Elisabeth Arnold sagde i dag, at bl.a. den europæiske arrestordre er udsprunget af de diskussioner, der var efter terrorangrebet på USA den 11. september, og at det blev vedtaget i det danske Folketing, men at det var uden Dansk Folkepartis støtte.

Der var andre partier, der bakkede op om, at vi påtog os de forpligtelser, der var nødvendige også i forhold til vores EU-kolleger. Derfor synes jeg også, at den måde, hvorpå Dansk Folkeparti i denne her sag forsøger at beskrive Danmark og virkeligheden, giver et billede, som jeg på ingen som helst måde kan genkende.

Tværtimod stiller jeg mig meget undrende over for, hvad i alverden det er, der gør, at Dansk Folkeparti i dag lige pludselig tilkendegiver, at man ikke mener, at politiet og Politiets Efterretningstjeneste passer deres arbejde, for det var sådan, jeg forstod hr. Jesper Langballes indlæg. Jeg har i hvert fald svært ved at fortolke det på anden måde.

Jeg må tværtimod sige, at det er min klare opfattelse som den minister, der har ansvar for området, at man gør en kæmpemæssig og meget, meget dygtig og effektiv indsats for at beskytte Danmark og danskerne og de mennesker, der

bor her i landet, mod terrornetværk, mod terrorisme på allerallergrundigste vis.

Jeg må også sige til hr. Jesper Langballe, der nærmest kom med en påstand om, at myndighederne jo sov, og at det først var, da en colombianer mødte op i går, at man vågnede op, at det jo ikke er korrekt. Det kan man da også se ud af dagens aviser.

Vi oplyste de colombianske myndigheder om, at Københavns Politi er i fuld gang med at efterforske sagen, og har naturligvis tilkendegivet, at når resultatet af den efterforskning foreligger, vil de colombianske myndigheder blive underrettet, og jeg redegør også gerne her i Folketingssalen, hvis det er det, man ønsker, for, hvorledes udleveringsreglerne fungerer, herunder hvilke muligheder der er for at udlevere de pågældende personer til Colombia, såfremt det viser sig, at vi ikke ønsker at retsforfølge dem, såfremt de har begået ulovligheder.

Men jeg synes måske, at det i hvert tilfælde kan være værd at fortælle de mennesker, der sidder og følger debatten, lidt om, hvordan terrorbekæmpelse og optrævelse af terrornetværk egentlig finder sted i Danmark. Jeg må jo sige, at blot fordi jeg ikke kan stå og redegøre for sager konkret her i Folketingssalen – jeg tror, de fleste mennesker kan gøre sig begribeligt, at det ikke er noget, man står og forklarer om i offentligheden – og blot fordi det ikke står i aviserne, er det ikke ensbetydende med, at politiet ikke gør deres arbejde.

Det er klart, at når det drejer sig om terrorisme og dertil knyttede forbrydelser, er forebyggelse helt centralt. Det gælder generelt forebyggende tiltag, og det gælder også mere konkrete tilfælde. Der er altså to forhold, som man skal holde sig for øje, når man beskæftiger sig med terrorsituationen i dag.

For det første må man, hver gang man befatter sig mere konkret med området, konstatere, at målpersonerne, de personer, der tiltrækker sig interesse, ofte indgår i vidt forgrenede personlige og ideologiske eller politiske netværk på tværs af landegrænser.

Terrortruslen i dag er jo transnational. Populært sagt kan man faktisk sige, at der er intet, der begynder, og der er intet, der ender i Danmark, og det gælder tilsvarende for landene omkring os. Det betyder, at et velfungerende samarbejde mellem de enkelte landes tjenester er af afgørende betydning for alle parter.

For det andet må man lægge til grund, at der altid vil være nogle derude, som man endnu